

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanjih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutraj izdaje opoldne, večerje izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kazipolom“ ob novem letu vred po pošti prajemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta 6 „ 60 „ 3-30
četrtr leta 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Oglaš in poslanice

se računajo po pet-črtah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglasje je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakoletno 1 gl. 80 kr. — Oglaš v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. pet-črtica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Znamenita izpoved.

V Gorici, dne 20. febr. 1901.

V zadnjem času, zlasti tiste dneve, ko je ustanovljaj dr. Šustersič svoj „centrum“ na Dunaju, se je govorilo med nami Slovenci jako mnogo o brezdomovinstvu, o brez-narodnosti klerikalcev ter se je dokazovalo, da njim ni do boja za prave narodne pravice, za katere se potezajo napredno misleči Slovenci, marveč da jim je le za „krščanstvo“. Dalje se je dokazovalo, da klerikalci so stebri vlade in njenega sistema in da zato jim tudi ona gre na roke, dočim je naprednim življenjem med nami nasprotna, kjer le more biti. Dokazalo se je končno na sploh, da naši klerikalci simpatizirajo z vlado, katere mora naš narod na vseh koncih in krajih, da so jej pokorni slugi, da so torej brez-narodovci, brezdomovinci.

Klerikalni listi so se sicer oglašali proti takim očitanjem, ali tako nerodno, da niso izpodbili niti jedne točke v očitanih, marveč vse so ostale veljavne in neizpodbitne. Pa je tudi težko baš v teh točkah pobijati resnico, dasi znajo pobijanje resnice klerikalci na drugih poljih izborni.

Kako je bila vskipela „Gorica“, ko smo jej očitali, da je brez-narodna; vskipela je, ali izpodbili ni mogla naše trditve. S samimi udrihjarji seveda se pa ne izpodbije nič! In čujmo, kaj piše sedaj tista tako „narodna“ „Gorica“ koncem serije imenitnih člankov pod še imenitnejšim naslovom „Majhna reč — velika reč“. Pravi: „Da pripoznavamo mi državno avtoriteto, naj se pa nikomur ne zdi čudno, ker smo kristijani. Kristijani pa spoštujejo državno avtoriteto po nauku sv. Pavla: „Je ni oblasti razun od Boga, in katere je, je vsaka od Boga“. Po tem načelu so delali kristijani prvih stoletij, po teh načelih ravna se pravi kristijan — se danes. Da vlada sama preveč greši na naše verno prepričanje, za to pa č mi ne moremo ničesar — pa to prepričanje vendar ohranimo. Da se pa utegne ta vladina brezbriznost masčevati nad njo samo, o tem smo popolnoma prepričani“. Tako! Sedaj ste čuli klerikalnega tička, kako poje vladi ljubavno pesem. Oblast spoštujejo, ker je od Boga, če vlada greši proti nam, zato ne morejo ničesar, ali prepričani so, da

se utegne vladina brezbriznost masčevati nad njo samo!

Državno avtoriteto mora spošтовati vsakdo, ali le takrat, ako je spoštovanje opravčeno, in oblast, bodisi taka ali taka, zasluži spoštovanje le takrat, ako postopa pravilno in nas ne tepe po krivem. To dá vsakemu pač zdrav razum ali našim klerikalcem ne. Oni spoštujejo vlado in oblasti zato, ker „vsaka oblast je od Boga“. Lepo načelo! Zato, ker je vsaka oblast od Boga, jo moramo spoštovati in menda tudi ljubiti, čeprav nam krvavi život pod udarci njenega bica. Ker je od Boga, jo moramo spoštovati, torej se tudi bojevati ne smemo proti njej takrat, ko z nami postopa poniževalno in brutalno. Samo ukloniti se moramo, in k večjemu se lahko vzdihnemo s sv. Pavlom: „Je ni oblasti razun od Boga, in katere je, je vsaka od Boga!“ Zato ne moremo nič, ako ona greši na naše verno prepričanje, da je „od Boga“, ker njena brezbriznost se utegne masčevati nad njo samo! — Kako pa vendar se bo masčevala ta brezbriznost, ako se po teh naukih klerikalcev ne smemo upreti njenemu početju? Kako, povejte! Ali mislite morda, da vlada sama krene na druga pota, na pota ravnopravnosti in tistih pravic, katerih zahtevamo? Bežite, bežite, politični slepiči!

Čitatelji pač dobro vedo, kaj počenja vlada z nami, kako nas zapostavlja povsodi za Lahe, kako se moramo boriti za vsako trohico enakopravnosti našemu jeziku, kako malo se briga za naše gospodarske težnje, kako nas vara pri volitvah, in kako na sploh nas tišči tista proslula dvojna mera našega primorskega vladnega sistema! Ali glej? Tisto oblast, ki te tepe, moraš spoštovati in ljubiti, Bog varuj pa, da bi se jej uprl! Upreti se ne sme noben — kristijan! — Kje pa je ostal — Slovenec? — Ne smes se upreti krivicam, ki se ti gode, ker brezbriznost vlade se bo že sama masčevala! Taki so klerikalni politični nauki!

„Gorica“ nima besede proti tistim krivicam, s katerimi nas obsiplje vlada, pač pa uči ponižno prenašanje njenih udarcev. Ali uči tako **narodni** list? Odgovor je le jeden: Ne!

Znamenito so se izpovedali in potrdili vsi našo pisavo, ki se je dotikala v tem pogledu dr. Gregorčiča in „Gorice“.

Pravi! Sedaj smo na čistem, ker smo čuli po gorenjih besedah iz njih lastnih ust, da so brez-narodovci, vladni klečplazci, katerim je le za „krščanstvo“, slovenska narodnost pa jim je le deveta briga, ona jim je le „majhna reč“, nam pa ostane narodnost vedno — „velika reč“!

Vspehi Sienkiewicza v Rusiji in za mejo.

(Konec.)

Zdelo bi se človeku, da gledé novih struj, prevevajočih inteligentne kroge zapadnega razumnštva v taki silni meri, roman, opisujoč oddaljeno preteklost, roman, prešljen skozi in skozi z idealizmom, ne more imeti vspeha, zlasti ne velikega vspeha. Toda temu ni tako. Navzlic vsemu pričakovanju si je „Quo vadis“ pridobil tako popularnost, kakoršne se ni doživel skoro noben roman v novejši književnosti, ne izvzemi niti odlikujočega se z ogromno popularnostjo „Voskresenija“ grofa L. N. Tolstega. V sami Franciji se ga je v teku nekoliko mesecev razprodalo 120.000 izvodov! V Germaniji ga skoro ne vtegnejo dovolj urno tiskati, pa tudi v Italiji se ponasajo s tem umotvorom poljskega pisatelja; odlomki ter posamezni prizori prihajajo pogostoma na oder. Enako strastno ga čitajo tudi v Angliji; predelavajo ga za gledališče, za čtivo mladine in za narod; odlomki iz njega pa se uvrščujejo v krestomatijah. V Ameriki ga tiskajo v deseterih različnih prevodih. Dalje je bil „Quo vadis“ preveden na švedski, čudski, norveški, španski, češki, hrvaški in litavski jezik; da, celo na „volapik“!

Nobenega romana niso v poslednjem času toliko prevajali, nobeden se ni tolikokrat v raznih krajih izšel, nobeden se ni prodajal v takšni, zares ogromni množici izvodov, kakor „Quo vadis“.

Slika umirajočega poganskega sveta in novo rodovsega se kristijanstva, naslikana od Sienkiewicza živo, reljefno, z nežnimi podrobnostmi, osnovana na globokem preučanju davnega rimskega življenja, velelepo narčane figure glavnih junakov, prizori, polni tragizma — vse to je spravljalo in se spravlja čitajoče občinstvo v zanos, ne samo radi tega, ker prestavi čitatelja v davno preteklost, v „nekak novi svet, ki ga več ni“, ne, vzrok

tiči neke globše. Koliko pisateljev je že opisovalo starodavni svet in preganjanje kristijanov, a med tem nobeden iz poslednjih romanov, izvzemi nemara „Poslednje dni Pompeje“ Bulwera, „Salambo“ Flobera in „Hecra egiptovskega kralja“ Ebersa ni obrnil na se toliko pozornosti. Ne, ne v predmetu in ne v opisani dobi, marveč v visoki umetniški nadarjenosti pisatelja, znajočega vdahniti v svet, opisan po njem, to zagonetno nekaj, ki tvori zagonetno genija.

Koliko nepričakovan se javlja vspeh Sienkiewicza zlasti v Franciji, spricuje naslednji fakt. Ko je iz početka neki prevoditelj predlagal znanemu in izkušenemu izdajatelju, izdati francoski prevod romana „Quo vadis“, je ta dejal: „O, to ni za naše francosko občinstvo; ono se ne zanima za nekdanji svet; njemu je treba podajati samo zlobo dnevala“. Čez nekoliko mesecev pa je upravitelj izdajatelj, videč nenavadni vspeh po drugih izdanih francoskega prevoda „Quo vadis“, naročil nov prevod in odkritosrečno priznal, da se je zmotil prvič v svojem življenju glede ukusa francoskih čitateljev! Uprav tak nepričakovan vspeh je dosegel „Quo vadis“ tudi v Ameriki in v Nemčiji in ta vspeh vzbuja zanimanje tudi za druge romane Sienkiewiczeve, ki se sedaj prevajajo in prodajajo na vso sapo.

„Quo vadis“ je prinesel pisatelju vse-svetovno — v dejanskem smislu besede — slavo ter ga storil najbolj popularnega in najbolj priljubljenega pisatelja skoro vseh kulturnih narodov. Kot najboljši dokaz za to more služiti sedem francoskih izdaj „Potopa“, pet izdaj „Brez dogme“, dveh večjih njegovih romanov, ki sta že izšla po „Quo vadis“ za mejo. To pa še ni vse. „Quo vadis“ je vzbudil zanimanje za poljsko književnost sploh, in Poljaki, praznujoči slovesno petindvajsetletni jubilej najznamenitejšega iz svojih sodasnih pisateljev, proslavljajo z njim pisatelja, katerega slava je ob enem tudi slava poljske književnosti.

Dopisi.

Iz goriške okolice. (Nekoliko odgovora članku v „Gorici“ pod naslovom: „Majhna reč — velika reč.“) — Po svojem lastnem nagibu hočem na-

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Kakšno pljčilo bi imeli prejeti za to ti ljudje, to je Vinicij čul v Otrianu, toda to mu nikakor ni hotelo iti v glavo. Navzlic temu pa je vendar čutil, da je to pozemeljsko življenje združeno z dolžnostjo: odrekati se vsega dobrega in vsega razkošja v prosep drugih, moralo biti zelo pusto. Radi tega je tudi v tem, kar je mislil v tem hipu o kristijanah, bilo poleg začudenja združeno tudi pomilovanje in nekako preziranje. Zdelo se mu je, da so to ovce, katere morajo preje ali pozneje raztrgati volkovi; njegova rimljanska nrv pa ni bila sposobna, skazati nekakšno priznanje onim, ki se dajo kar tako ugonobiti. Iznenadilo ga je še posebno to, da se je nekako nenavadno veselje razlilo vsem po obrazu, ko je odšel Kilon. Apostol je pristopil h Glauku, položil roko na njegovo ter dejal:

»Kristus je zmagal v tebi!«

Glauko pa je dvignil svoje oči kvišku tako veselo in zaupno, kakor da se je nanj razlila neka velika in nenavadna sreča. Vinicij, ki je pojmlil samo radost nad dovršenim masčevanjem, ga je gledal z razširjenimi očmi od vročnice, skoro tako, kakor bi bil zrl kakega pijanca. Videl pa je tudi in sicer ne brez notranje razburjenosti, kako je Ligija pritisnila svoje kraljeve ustnice na roko tege človeka, ki je bil videti

kakor suženj, in zdelo se mu je, da je postalo nakrat na svetu vse narobe. Med tem pa se je vrnil Urso ter začel pripovedovati, kako je odpeljal Kilon na ulico in kako ga je poprosil, naj mu odpusti, ako mu je nemara nehoté poškodeval njegove kosti, za kar je tudi njega apostol blagoslovil, in Krispin je razglasil, da je današnji dan dan velike zmage. Vinicij, to slišati, je zgubil popolnoma osnovo svojih misli.

Ko mu Ligija poda čez trenutek znova hladilne pijače, jo pridržal ter reče:

»Torej si tudi ti meni odpustila?«
»Kristijani smo. Ne smemo v srcu nositi jeze.«
»Ligija,« jej reče na to, »kakoršenkoli je tvoj Bog, spoštujem ga samo radi tega, ker je tvoj.«
Ona pa mu odvrne:
»Ljubil ga boš iz srca, ko ga spoznaš.«
»Samo radi tega, ker je tvoj,« ponovi Vinicij z slabejšim glasom.

Zaprj je trepalnice, ker se ga je znova polastila omedlevica. Ligija je odšla, pa se čez kratko vrnila in, obstavši poleg njega, se sklonila čezenj, kakor bi se hotela prepričati, če mar spi. Vinicij, čuteč jo poleg sebe, je odprl oči ter se nasmehnil; ona mu je položila roko na oči, kakor bi ga hotela zazibati v spanec. Začutil je v srcu veliko slast, ob enem pa je tudi začutil, da se mu je bolezen shujšala. In to je bilo tudi res. Napočila je noč in ž njo vred se ga je polastevala silnejša vročina. Ni mogel zaspati in sledil je z očmi za Ligijo, kamorkoli se je ganila. Šeasoma je nekoliko zadremal, toda v tem polusnu je videl in slišal vse, kar se je godilo okrog njega, ali pa se je istinitost pomešala z nekakimi vročinskimi prikaznimi. Zdelo se mu je, da se na nekem starem,

zapušenem pokopališču opravlja daritev v templu, v katerem je Ligija duhovnica. Ni je izpustil izpred oči, marveč videl jo je na štitu stolpa s pljunko v roki in vso obzárjeno z neko svetlobo, podobno onim duhovnicam, ki so po noči prepevale pesmi mesece na čast, kakor jih je videl na vshodu. On sam je z velikim trudom stopal po strmih stopnicah, hoteč jo ugrabiti, toda za njim se je plazil Kilon, klepetajoč z zobmi od strahu in ponavljajoč: »Ne stori tega, gospod, kajti ona je duhovnica, za katero se On masčuje.« Vinicij ni vedel, kdo je bil tisti „On“, razumel pa je vendar, da nemarava izvršiti svetokradež, in strah se ga je polastil. Ko pa dospe do stebriča, obkoljujočega štít stolpa, se prikaže nakrat pred Ligijo apostol z belo brado ter reče: »Ne stegaj po njej roke, kajti ona je moja.« Po teh besedah gre ž njo po prdu mesečne svetlobe, kakor po cesti k nebesom, in on, Vinicij, steza za njima roke ter ju jame prositi, naj ga vza-meta seboj.

Vzbudil se je, streznil se ter začel gledati okrog sebe. Ogenj ne visokem ognjišču je že slabeje gorel, toda razširjal se dovolj svetlobe naokrog. Vsi navzoči so sedeli okrog njega ter se greli, kajti noč je bila hladna in soba dovolj mrzla. Vinicij je videl, kako dihaajo, ker jim je sapa v podobi sopare prihajala na dan. Na sredi je sedel apostol in pri njegovih nogah na nizkem podnožniku Ligija; potem Glauko, Krispin, Miriam, a na straneh na jedni Urso na drugi pa Nazarij, Mirijanin sin, deček zalaga lica in z dolgimi črnimi lasmi, ki so se mu vsipavali na ramena.

(Dalje pride.)

pisati par vrst proti zgoraj imenovanemu, brutalno pisanemu članku.

„Gorica“ pravi, da učitelji so poklicani, da podučujejo in vzgajajo mladino v dobre ljudi, zveste državljanke in verne kristjane, in da na njih ramah sloni odgovornost, kakšni bodo prihodnji ljudje, državljani in kristjani. Nadalje udriha po „Soči“ in Gabrčku in njenih pristasih. Potem se spet spravi na učitelje ter jim očita, da hodijo iz šole v gostilno ter da so tam kakor domači, in da ne gledajo na obnašanje mladine, ampak da jih tam se podučujejo duhovnike zasramovalnih pesmi itd. ter da s tem pripravljajo v državi pot anarhizmu in nazadnje revoluciji.

Pravi nadalje, da pri zadnjih volitvah so opazovali nekatere ljudi, ki so vpili „vera pesa“, in da gotovo rečejo, da jih je bilo devet desetink takih, ki se apostolske vere niso znali. Tukaj malo odmor!

Resnica je, da gosp. učitelji so poklicani v učiteljski stan, da otroke učijo po svojih predpisih, kar se tiče državljanstva in kristijanstva, ali tudi človeštva in znanosti, in pa tudi narod ljubiti.

Odklanjam pa to, da je učitelj odgovoren za vse duševno stanje človeštva, in da učitelji, če prav gredo tudi, bodisi za potrebo ali za razvedrilo v krčmo, da s tem pripravljajo pot anarhizmu in revoluciji. Njih krivda tudi ni, če otroci ne znajo moliti in drugih verskih dolžnostij; ampak temu so krivi v prvi vrsti starši sami in potem tudi duhovni!

Kar se pa tiče petja, so vedno učitelji podučevali petje doma in tudi zunaj njega raznovrstne pesmi, cerkvene, narodne in tudi posvetne. Nikdar pa nisem še slišal, da bi učitelji kaj takega učili, kar bi škodovalo človeškemu ugledu.

Da pa je mnogo hudodelnikov, in ne samo pri nas, ampak se nahajajo po vsem svetu, niso temu krivi učitelji, ampak slaba vzgoja pri lastnih starših. Mislim, da vam mora biti znan pregovor, kateri pravi, da tresa ne pade daleč od drevesa. Ako so starši slabi in nimajo skrbi do lastnih otrok, da bi jih prav vzgajali, mislim, da tudi učitelji nimajo mnogo vpliva do takih otrok, da bi jih s silo napravili za dobre ljudi. Kajti prvič so starši gospodarji svojih otrok, drugič pa jim je zakon to prepoveduje.

Potemtakem smatram pisca istega članka za strastnega, zavistnega obrekovalca učiteljskega stanu, strankarskega zdražbarja.

Preiskave mnogih hudodelnikov so pokazale žalosten položaj človeštva tudi v tem, da izvira njihov hudodelstvo iz pomanjkanja, ki zadeva verske dolžnosti.

To krivdo naslanjam na starše, kateri niso že svojemu otroku v mladih letih vcepili naukov sv. vere v srce, in ker jim tudi kot odraslim niso dajali lepših zgledov in naukov.

Potem pa naslanjam to tudi na duhovne, dušne pastirje. Nekdaj se je krščanski nauk podučeval večinoma le v cerkvi, vsem otrokom. Posebno v advetnem in velikonocnem času. Sedaj se je pa ta lepa navada skoro popolnoma opustila. Ali to ne zaradi pomanjkanja časa, ali da bi se duhovnom znižale plače, ampak po mojem mnenju, samo iz te najhujše človeške slabosti, kateri pravimo lenoba! Torej ni čuda, da je mnogo takih, ki se apostolske vere ne znajo. Prizadeti, vdarite se na svoja prsa ter recite: „mea culpa!“

Čita se tudi: „Soča“ uči: duhoven bodi v cerkvi, ven naj ne hodi! To je istina! Mala beseda, mnogo razuma. „Soča“ hoče s tem reči, da duhoven naj v prvi vrsti opravi svoje dolžnosti v cerkvi in druge, katere tirja njegov poklic, ter šele potem naj stopi ven s Kristusovim izrekom: svoj mir vam dam, svoj mir vam zapustim! Pojdite po vsem svetu in učite vse narode v vseh jezikih. Sedaj pa vprašam, koliko je takih duhovnov, da bi po tem izreku svoje verne učili? To je tudi opomnil v letošnjem pastirskem listu dalmatinski nadškof Carev. Opomniti moram, da ako bi naši duhovni po tem izreku in po nasvetu imenovanega nadškofa učili, bi gotovo mnogo greha manj na svetu bilo, in tudi duhovni bi vzivali veliko večje spoštovanje in vglad med ljudstvom.

Da pa sedaj imajo duhovni tako malo spoštovanja in zaupanja med ljudstvom, temu so sami krivi. Mnogo je starih ljudi, ki majajo z glavo rekoč: „Kaj bo z našim ljudstvom, ako bodo duhovni še nadalje tako postopali in svoj poklic zanemarjali.“

Tukaj je povedano, zakaj vera pesa.

Duhovni so s svojimi obredi vedno dražji, kajti nekdanj se je tiha masa masevala za 60 kr., sedaj pa mora biti 1 gld., za porodnice pa 1 gld. 50 kr. Pogrebi, poroke, ženitovnjaški oklici, razna oznanila, v nekaterih krajih tudi krsti otrok, in krstni listi itd. so vedno dražji, med tem ko se med raznimi obredi in molitvami mnogo izpušča v lastno olajšavo.

Naše ljudstvo je bilo nekdanj bolj verno. Zakaj? Zato ker nekdanj so se duhovni lepše obnašali, kakor sedaj. Opravljali so vestno svojo službo, otroke učili pravi Kristusov nauk, in dajali tudi odraslim lepe nauke in izgleda. Gledali so posebno na svoje dolžnosti in niso se vtikali v politične razmere. Zato jih je tudi ljudstvo bolj spoštovalo. Prepričan sem tudi, da naše ljudstvo vam bode vedno manj verjelo, ako se bodele še nadalje v politiko vtikavali. Kajti ljudstvo pribaja do spoznanja, da vam politika ne priteče. Posebno pa taka, kakršna se gnanja sedaj v naši domovini. Spoznalo je, da Vi ne morete biti pravi voditelji nobenega slovanskega naroda po sedanjih razmerah!

Še enkrat Vas opomnim, da pustite naše prave učitelje pri miru, katerih mi tako neobhodno potrebujemo, ter raje pometajte pred svojim pragom, ki je na mnogih krajih zelo potreben, da se ga pomete. Ste-li razumeli gospodje okoli „Gorice“? Med tem se bomo dele vsi naučili apostolske vere in tudi še kaj drugega! Kmetski sin.

(Opomba uredništva: Dopis je iz roke priprostega kmetskega sinu, kakor je podpisan. Dopis je torej pravi glas izmed ljudstva in kot takega naj se ga tudi smatra.)

Volčji grad pri Komnu, dne 16. febr. — Na moj dopis v „Primorcu“ in „Soči“ se je zopet oglasil dopisnik iz naše vasi v 7. števil. „Prim. Lista“. Ker je dopisnik trmast, trdi vedno svojo, četudi bi moral dobro znati, da laže. — Pravi, da niso bili vsi udje komisije proti ustanovitvi šole, ampak, da se je gospod nadzornik K. M. izjavil za šolo. — To ni res. Dopisnik ni g. nadzornika razumel, ali pa ga ni hotel razumeti, kajti on je rekel, da bi otroci z volčji gradsko šolo napram komenski imeli mnogo duševne škode in s tega stališča tudi on ni za ustanovitev šole. Znati bi tudi moral, da niso bili samo udje krajnega šolskega sveta nasprotniki ampak tudi c. kr. okrajni šolski svet, vsled česar je c. kr. dež. šolski svet prošnjo zavrgel.

Zaradi daljave od Komna do naše vasi dopisnik zopet neresnico govori in g. L. očita, da se je „pomotil“ gledé tega, češ, da je zmeril 2½ km, dočim je 4 km. Vedeti bi pa moral dopisnik, da 4 km je iz Volčji grada v Komen in nazaj, kajti o tem se lahko prepriča, če cesto sam zmeri. Da mu pa prihranimo to delo, naj se potruži v občinski urad komenski in tam najde črno na belem, da je daljava od Volčji grada do Komna 2-10 km; torej 4 km in nekaj več bi bilo od nas v Komen in nazaj. Dalje pravi dopisnik, da bi mi lahko šole dobili, ko bi se udje komisije strinjali z g. nadzornikom! — Kdo se na to ne smeje? Vsled te izjave bi tedaj volja krajnega šolskega sveta več izdala, nego ona okrajnega in deželnega šolskega sveta. Teremtete! To tudi nekaj velja.

Ako mislite, da je to res, pa poskusite in prepričate se, kaj je res in kaj ni res.

Konečno me pozivlja dopisnik, naj mu v bodoče opustim „prismojene izraze“ in naj se kažem „naprednjaka in ne porednjaka“. Na to odgovorjam: „Klin s klinom“ in „kakor ti meni, tako jaz tebi“. V rokovih mu ne bodem odgovarjal na robate napade. „Porednjak“ je pa le isti, ki izziva in išče prepri brez potrebe in kot takega moram smatrati dopisnika „Primorskega Lista“ iz naše vasi.

Iz Svetega pri Komnu, 18. febr. — V naši vasi imamo „klampinca“, ki pisari, ali pa pusti pisariti v „Prismojeni List“ in v „Norico“ o nas in o naši občini. Kar ne more sam spisati, ker ima trde, kmečke roke, pove drugim prijateljem, da mu potem to in cno spisejo, in on pošlje potem v gori omenjena lista „Norice“ od nas.

Za časa državnoborskih volitev je ta človek kar besnel in ker ima ime neke živali, ki rada tudi ujeđa, smo se že bali, da kakega zaresno popade. — Tega sicer ni storil dejansko, a z besedo pa zadoštil. In kar mu ni zadostovala ustmena beseda, se je zatekel k dopisovanju brezimnih pisem

(pisem brez podpisa). Pisaril je brezimna pisma volicem četrti in pete kurije, ročet jih, naj volijo kandidata klerikalne stranke. Vse mu ni nič pomagalo.

V poslednjem času so dobivali brezimna pisma neki komenski gospodarji; očitalo se jim je v njih razne pregrehe (?) Dotični so potrpežljivi in molčijo na vse te lopovščine, ker „lump“ ni podpisan. Ponavljam, „lump“, kajti le „lump“ bode tako postopal in pisaril brezimna pisma. Ako je v brezimnem dopisniku kaj možaka, naj stopi v javnost s podpisom in potem mu bodemo odgovarjali, kar mu gre. Da pa skrit napada ljudi in črni naše vaščane, kaže, kaj da je in kakšen mož da je on, ki opravlja tako sramotno delo. Čestitamo klerikalni stranki na takem možu!

Domate in razne novice.

Osebnostne vesti. — Naš rojak, g. Rudolf Zarli, tajnik c. kr. deželne vlade v Ljubljani, je imenovan c. kr. pristavom pri ravnateljstvu pomožnih uradov istotam. Čestitamo! — Za profesorja matematike in fizike na tukajšnjem ženskem učiteljskem pride prof. Taraglia, sedaj vodja nižje realke v Banjaluki.

„Boksarji in boksarji“ ali velika maskarada „Goriškega Sokola“ je završila v torek v čitalnični dvorani prošlo predpustno dobo nad vse pričakovane sijajno. Dvorana sama je bila uprav krasno dekorirana. Stene so kintale razne kitajske pahljace in drugi znaki dežel, v katere so prenesli vrli naši Sokoli svojo letošnjo maskarado.

Misel, prirediti veselico gledé mask v jednodnem slogu, je bila izvanredno srečna, cel aranžma maskerade pa naravnost vzoren. Na plesu je vladal red kot na malokateri veselici in „Goriškemu Sokolu“ je le čestitati k temu vspehu. Razne eksotične rastline nas so spominjale na daljne kraje puntarske Boksarje, živo to sliko pa je še posebno povzdigovalo nebrojno število mask in kostumov, ki so bili krasni, in so odgovarjali popolnoma jednodnemu slogu večera.

Kras celega večera so bile v prvi vrsti izvrstno aranžirane skupine. Na celo vsem moramo brezpogojno staviti 19 gospodov broječo originalno kitajsko skupino pečalskih boksarjev. Skupina je nastopila poječ staromandžursko himno „Vaj-vi-di-vaj“ vkupno po 10. uri. Vodil je vso družbo nan-kingški mandarin „Na-sav-ce-nik“ jezdoč na mogočnem petelinu. Njemu je sledil, ponosno stopajoč v svoji dragoceni obleki, tartarski šek in častni mandarin nebeskega kraljestva, posestnik kočenega križa na hrbtu di-ru-že-kon-di. Za tem pa je stopal znani boksarski razbojnik, toliko zla provzrokujoči princ Tuan z zvezanimi rokami v spremstvu dveh krvnikov. Ubožcu se je že z obraza bral strah pred smrtjo. Tuanu je sledil kvartet koreanskih slamnjakov, ki so obudili vsled svojih originalnih mask splošno senzacijo. Za slamnjak pa je stopala z mirnimi koraki dolga vrsta boksarjev. Po dvorani pa je mogočno odmeval krasni „Vaj-vi-di-vaj“. Po naročilu najvišje oblasti nebeskega kraljestva so izvršili potem zbrani Kitajci smrtno sodbo nad Tuanom. Podmandarin Fla-go-sla je pripravil z izbranimi besedami moza na izvršilno uro. Prebral mu je smrtno obsodbo, na kar sta nastopila dva strelca in z izborna pogojenimi strelci smo poslali velikega razbojnika tja v večni nič. Ko je pal, so ga pokrili z zastavo ter mu zapeli staro brahmansko nagrobno pesem „Tu se speglaj, grešna duša“, potem pa ga odnesli iz dvorane. In tako se je nad tem „lumpom“ zopet srečno izkazala moč vedno se masnuječe usode. Jako dobra je bila tudi skupina harlekinov, predstavljajoč vipavsko železnico, ki je pa žalibog že pri prvem nastopu skočila iz tira. Šteli smo tudi več pierotov, Turkov, Grkov in drugih mask in kostumov.

Mej damami moramo dati prednost pred vsemi odločno krasnemu „fantazije“-kostumu z dragocinim diademom. Jako ljubka je bila tudi skupina živahnih balerin, ki je prinesla v družbo pravo življenje. Nbroj domin je skrbel za to, da so se mladi sladostrastniki primerno „potegnili“, skokonože harlekinke in druge jednake lahkotivke pa so znale elektrizirati nožice naše mladine.

V družbi smo videli več naših odličnjakov, častnikov in narodnih rodbin z dežele — manjkali so samo — kakor en mož — naši „klerikavci“ in pa krščansko-katoliške balerine „vzvišene stališča“. A to nič ne de, — hvaležni smo jim za to, vsaj so s to „abstinenco“ dali direktivo našim naprednim družtvom, v kojih se zbira mladina, glede stališča, katero imajo zavzemati ista v bodoče. Le tako naprej! „Goriškemu Sokolu“ čestitamo k temu vspehu, ki naj ga vspehuja k nadaljnjemu delovanju.

„Jour-fixe“ kolesarskega društva „Gorica“ je zbral prošlo soboto zopet več odličnih dam in gospodov v prijateljski neprisljeni zabavi. Predsednik g. dr. Treo je pozdravil došle člane in goste v humoristično navdahnjenem govoru, ter zaklical osobito navzočnim damam „dobro dole“. Šaljivi govor gosp. Vernika „kolesarstvo pod drobno-gledom“ je vzbudil mnogo smeha, pevski

zbor pa je tudi povojno rešil stavljenost si nalogo. Ti „jour-fixe“ imajo namen zbirati vsako soboto našo inteligenco; opozarjamo torej na iste ter smo uverjeni videti v soboto še večjo udeležbo.

Bolhinska železnica. — Za železniško črto Celovec-Trst so določeni v državnem proračunu 103 milijoni in 600.000 K. Ta svota je razdeljena na 5 let. V tekočem letu je na razpolago 3 milijone in 700.000 K, prihodnje leto 8 milijonov 900.000 K, l. 1903. se more porabiti 17 milijonov 400.000 K, l. 1904. 37 milijonov 300.000 K, l. 1905. pa 36 milijonov 300.000 K. S tem kreditom gremo torej vedno blize graditvi te toli zaželjene železnice.

„Korzo“ v Gorici na pustni torek propada od leta do leta. Propadel pa je že tako, da tisti „korzo“, ki smo videli v torek, je pravi pravcati skandal za Gorico, in edino umestno bi bilo, prepovedati ga. Par grdo našimljenih barab iz najnižje vrste ljudstva, katere navadno tiče po svojih brlogih pod gradom, se je podilo po mestu, zlasti po Travniku, druga ni bilo nič. Burja je pa brila, ali le še premalo, briti bi bila imela tako, da bi bila prepodila vse tiste pijane grde maskare z ulic s tistimi suhim kljuseti in osli vred. Da se dopušta tak „korzo“, to je res skandal, ali je jako značilno za „italianita“ Gorice. Ponosni smejo biti na isto vsi goriški laski „caporioni“! Prosil!

Iz Dornberga smo dobivali zadnji čas večkrat po kak dopis, ki se nam je zdel sumljiv. Vsebina je bila tako skrupcana, da je bilo težko ali sploh nemogoče, razumeti jo. Take dopise smo metali po vrsti v koš. Pretekli teden smo dobili zopet jeden tak dopis s čudno, nam nerazumljivo vsebino, katero pa je mogel umeti le kak Dornberzan. Da vendar vidimo, kaj da je na teh dopisih, smo priobčili tisti zadnji dopis. No, in sedaj vemo, kaj da je. Vsa reč je bila inscenirana tako: poslali „Sočo“ kak težko umeven dopis, in ako pride, takoj priobčiti v „Gorici“ protidopis z zasmehovanjem. Dopis iz Dornberga v zadnji „Gorici“ nam to potrjuje. Prizadeti dornberški naprednjaki so nam povedali to že v ponedeljek in v torek je to potrdil dopis iz Dornberga. Zdaj vemo, pri čem da smo, in znano nam je, da par dornberških barab se je predzrnilo celo pisma podtikati „Soči“ z drugimi, nepravimi imeni! Kaj takega je mogoče pač le od ljudi, ki so zbrani v „rožah“ pod paltonanco kakega zbesnelca v črni suknji. Ni slo po drugi poti, spoznali pa smo jih sedaj po tem, da je izšel v „Soči“ od sobote oni dopis iz Dornberga. Sedaj pa jih poznamo in dornberški napredni možje so iz pogovorov z nami izvedeli, s kom imajo opraviti. Dopisnik iz Dornberga v „Gorici“ se norčuje s „Sočo“, češ, da se je usedla itd., ali to ni res, res pa je, da smo ujeli mi ter spoznali klerikalne lopove v Dornbergu. Naših mož to čisto nič ne strasi in plasi, pač pa mora veseliti vsakega, da se dornberški klerikalci cimbolj razkrinkujejo in kažejo v svoji podlosti. Župnik Juvancić sme biti ponosen na svoje „kozličce“!

O preprečenem shodu v Kojškem prinaša „Gorica“ hinavsko zavito poročilo, češ, samo za predsednika je slo, in sicer dr. Tuma ni hotel volitve predsednika, zato pa ni bilo shoda.

Naše poročilo v zadnji številki o tem preprečenem shodu slika istinito vse tako, kakor se je vsrilo. Iz istega poročila pa je tudi razvidno, da župnik Marinič in dr. Pavlica s svojimi podrepaniki sta hotela razgneti shod že pri volitvi predsednika ali pa takega zbrati, da dr. Tuma niti do besede ne pride. Dr. Pavlica je po svoji hinavski navadi v Kojškem lagal, ko je trdil, da gre le za predsednika, da bo lahko vsak govoril itd., resnico pa je govoril in postavil dr. Pavlico na laž župnik Marinič, ki je rekel odkrito, da noče, da bi tukaj govorili dr. Tuma in drugi. Ali ni bilo torej bolj pametno, shod odpovedati nego pustiti dr. Pavlici veselje, da bi bil kričal potem po svojem „Prismojencu“, da je razgnet shod v Kojškem?!

Polom je doživel le dr. Pavlica, ki ni dosegel tega, kar je hotel, namreč da bi bil s krikom par najetih ljudi razgnet shod. To je polom za dr. Pepeta, ki je iskal v Kojškem gradiva za fulminanten članek o razgnanih „liberalcih“ v Brdih v svojem „Prismojencu“. Pochetje dr. Pavlice v Kojškem pa že pride prav; vse pride naokoli!

„Gorica“ se zaletava v one Brice, ki so hoteli mirno poslušati shod, kakor da so dolžniki „Goriške ljudske posojilnice“ in „Trgovsko-obrtne zadruge“, češ da kot taki so pršli nekako vezani na shod. No, na to stran pač moramo opozoriti dr. Pavlico na tisti zavod, ki res veže ljudi nase, in to je k ojska posojilnica. Župnik Marinič že zna; saj so strasili ljudi tudi ob zadnjih volitvah s kjojsko posojilnico, češ, ako ne volite tako, kakor hočemo mi, pa ti odpovemo posojilo! To, to je obveza, in nič ne dvomimo, da med tistimi, ki so bili najeti za krik, so bili taki reveži-dolžniki kjojske posojilnice.

Kdor se zaplete v klerikalne denarne zavode, tega imajo v rokah in ga ne spuste nikdar ob nobeni priliki. Vedno gre le na komando: Alò, tako stori, kakor ti jaz ukazem, če ne, pa bo pel — boben! — Župnik Marinič je giedal ljudi prav s takim srepim pogledom takega posojilničarja-absolute!

Ljudje, ogibajte se klerikalnih denarnih zavodov, po katerih gospodarijo nunci, ako hočete biti sploh svobodni na duši in na telesu, ter smete misliti s svojo glavo, ne vedno le z nunevo!

Sneg in mraz. — V torek popoldne tisti čas, ko so norele maskare po mestu, je zvonjal snežilo jako močno, tako po gorah kakor po Krasi. V Gorici je tisti čas snežilo tudi močno okoli kolodvora in skoro do sredine ulice Corso Fr. G. „3a“ — „bile“ ulice v tistem delu mesta hitro pokrite s snegom. V srednjem delu mesta ni bilo snega. Letos imamo izreden mraz, kakršnega ne pomni kmalu v Gorici. Tam okoli sv. 3 kraljev je bil zavladal že izredno hud mraz, sedaj zadnje dneve se je ponovil in, kakor se vidi danes, nas ne mara še zapustiti. Vreme pa je videti z malimi izjemami vsak dan naravnost krasno, ker je nebo čisto in solnce sije.

II. primorsko vojaško veteransko društvo za Gorico in Gradsko vabi k običnemu rednemu zboru v nedeljo 3. marca ob 11. uri dopoldne v prostorih „Hotel Post“ v Gorici. Dnevni red: 1. Otvoritev zborovanja; 2. Čitanje in odobritev zapisnika zadnjega običnega zbora; 3. Poročilo o društvenemu napredovanju in poslovanju; 4. Poročilo društvenega blaginika; 5. Drugi nasveti in predlogi; 6. Dopolnitev društvenega predstojništva.

Za pust. — Pisejo nam: Na dan pusta je napadla na mostu v Bukovici neka deklina klerikalnega podžupana Krpana, ker jo je po klerikalni navadi opravljal ali celo obrekoval. Deklina pa je hotela zadoščati in ustavi zato podžupana, da se opraviči. Junak pa se je začel zvijati in mieniti, čes, da on ni nič rekel, a deklina ni razumela šale in mu pripeljala tri gorke zausnice po dostojanstvenem obrazu. Hrabri podžupan je na to zbežal v svojo hišo, kjer mu je korajža zopet zrastle in zval je od tu deklino, naj pride k njemu, ako ima kaj opraviti z njim. Tudi tega se ženska ni vstrašila in hitro stekla proti podžupanovi hiši. A glej ga kleka, zopet je podžupanu srce zlezlo v hlače, spomnil se je menda ravno kar prijetih klofut — in junak jo je zopet pobrisal. Dekle je baš našlo na cesti kamen, pobralo ga in ga zalučalo stebri krščanstva z vso silo v hrbet. Podžupan je še nekaj časa brusil pete po prasni cesti — in zaloigra je končala v veliko veselje zbrane množice.

Zalostna statistika. — Tekom lanskega leta je prišlo v blaginico za reveže 2578 K, in sicer kot globe, določene od tukajšnjega c. kr. okrajnega glavarstva. C. kr. redarji so aretovali lani 712 čseb, orožniki pa 800. Kazenskih ovadb je bilo podanih 746. V tukajšnjih zaporih, na odredbo oblastij, je bilo zaprtih 1800 oseb. Od tujih je bilo poslanih lani v Ljubljano v prisilno delavnico 10 oseb.

Furlanske ali slovenske deklet? — Poročali smo svoj čas, da so sklenili nekateri laški vročevrtniki, sprejemati v službe pri družinah edino le laske deklet in pestunje. V to svrhu so najeli tudi svojega posredovalca. Povdarjali so, da taka institucija je neobhodno potrebna, da se varuje tako „italianiteta“ Gorice, otroke pa se varuje pod iznaredovanjem, katero jim baje preti od strani slovenskih uslužbenk.

Ze takrat smo povedali, da taka namera se izjalovi, ker laske gospodinje v Gorici vedo prav dobro ceniti vrednost Slovenke ali pa Furlanke v službi. Kaj se je zgodilo sedaj? Tisti mož, katerega so bili najeli, da jim preskrbuje laske služkinje, je moral zapreti te dni svojo „botogo“, po kateri se je imelo siriti „italijanstvo“ po Gorici, in „Friuli“ mu je zapel zalostno pogrebno pesem.

Furlanski dekel ni bilo, le toliko, kolikor po navadi, slovenske pa so ostale in tudi ostanejo, ker laske družine vedo dobro in prav ceniti njih prednost pred laskami, in ako se otroci nauče malce slovenski ter ako „šjora parona“ govori slovenski z dekle, to pač ne škoduje nič, saj predobro vedo, da v Gorici ni mogoče živeti in izhajati brez znanja slovenskega jezika.

Iz Gorice v Trst je zbežal 13-letni Josip Grapulin, ker so ga hoteli starši dati v zavod za zanemarjeno mladino, ker kaže, da ne bo nič pridil iz njega. Te dni so sprjenega dečka prijeli in odveli v gratis-hotel Tigor v Trstu, od koder ga ekspedirajo v gori omenjeni zavod.

Radi Italijanske trobojnice so aretovali na pustni torek izvožčka Fr. Borghese iz laskega Vidma, ko je l. tal po Gledalski ulici s kapo v italijanski trobojnici na glavi. Takoj ko so ga pripeljali na redarstvo, so ga obsodili nemudoma na 24 ur zapore.

Obrtno-gospodarsko društvo v Nabrežini, registrovana zadruga z omejeno zavezo, vabi k rednemu običnemu zboru, ki se bo vršil v nedeljo 3. marca ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih po sledečem dnevnem redu: 1. Pozdrav in poročilo načelnika. 2. Volitev novega načelnika. 3. Volitev 3 društvenikov za računske pregledovalce za leto 1901. 4. Razni razgovori in nasveti. Načelnstvo.

Hranilno in posojilno društvo v Nabrežini, registrovana zadruga z omejeno zavezo, vabi k rednemu običnemu zboru, ki se bo vršil v nedeljo 3. marca ob 4. uri popoldne v občinski pisarni v Nabrežini po sledečem dnevnem redu: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo kontrolnega odseka. 3. Poročilo blaginika. 4. Volitev: a) treh členov

o nadzorni odsek za leto 1901. b) načelnštva. 5. Razni nasveti in predlogi. K obilni udeležbi vabi najljubše čestite zadržnike Načelnstvo.

Dva banketa. — Pod tem naslovom prinaša „Agramer Tagblatt“ članek, o katerem govori o dogodku, ki se pridružuje neštevilnim drugim dokazom o nezmislivosti avstrijske vladne politike v našem Primorju. V enem in istem tednu sta se vršila dva banketa: — eden v Trstu (petindvajsetletnica „Edinosti“), drugi v Rimu na čast lastnika tržškega „Piccola“, doslega tjakaj! V Trstu se je vršil banket na čast listu — pravi „Agramer Tagblatt“ —, ki s plemenitim pogumom in patrijotično poštvalnostjo dela na to, da se Trst reši ideji hrvaško-slovenske skupnosti, katere ideja je tudi za monarhijo v eminentno korist, ker se ima uresničiti v okvirju te monarhije! — Na banketu v Rimu pa so hoteli izraziti svojo hvaležnost, katero si je „Piccolo“ zaslužil s tem, da v avstrijskem Primorju brani in zastopa interes Italije oziroma načelo Rima, kakor govore nekateri laški novinarji. Zato treba temu banketu pripisovati politično važnost; in to tembolj, ker je bilo na njem zastopano tudi društvo Dante Alighieri. Nadalje so bili tu zastopniki vseh večjih novin Italije, je bilo poslancev, senatorjev, bivših ministrov. A kar je najznačilnejše: več državnih podtajnikov, torej členov vlade so pisмено izrekli svoje zadovoljstvo s tem banketom. Politično važnost tega banketa označuje najbolje govor predsednika društva novinarjev, dr. Luigi Luzzatto, ki je rekel med drugim: „Jedno in isto čustvo nas združuje, čustvo spoštovanja do onega dela našega naroda, ki se bori za našo narodnost.“ Torej s tem je povedano, da ista čustva vladajo v Trstu in v Rimu. V Trstu seveda, v kolikor prihaja v poštev politikujoča in gospodujoča kliša, katere glasnik je v Rimu posravljeni „Piccolo“. Ko je Luzzatto omenjal boja Italijanov v Trstu in njihovih žrtv za zmago italijanskega narodnega načela, so bili vsi ganjeni do solz ter so se objemali in poljubljali. Novinstvo v Rimu se trudi, da Trst priklene na Italijo, a v Trstu prihajajo z veseljem nasproti tem prizadevanjem.

Toliko smo posneli po zagrebškem listu, a mi pridajamo:

Stvar je torej taka: v Trstu so manifestirali za idejo, ki naj bi se uresničila v okvirju habsburske monarhije, ki naj bi bila torej trdnim fundamentom integriteti monarhije, v Rimu pa so manifestirali za veliko-italijansko idejo, ki se mora uresničiti le po porušitvi celokupnosti te monarhije! Sedaj pa treba zabeležiti nezmislivost, na kateri mora človek le strmeli, ker je ne more umeti s svojim priprostim človeškim razumom: vladna politika v Primorju je z vsem svojim aparatom proti aspiracijam tržških manifestantov! To dejstvo je tako kričeče, da ne treba zgubljati nadaljnjih besed o njem.

V zaključek polagamo rojakom na srce še besede, s katerimi zagrebški list v svojem članku apostrofira Hrvate in Slovence: „Proti tem (italijanskim) tendencam, ki spravljajo ekzistenco slovenskega naroda v nevarnost, se bore tržški Slovenci in njih glasilo, kakor rečeno, z največjo poštvalnostjo. Ako pa postavimo mrzlično delovanje Italijanov, moramo pripoznati, da vsa ta poštvalnost ni z daleka ne zadošča. Vprašati moramo torej, da-li ostali Slovenci in Hrvatje tako podpirajo svoje brate v Trstu, kakor bi morali, vprašati moramo nadalje, da-li hrvatski in slovenski poslanci na Dunaju menijo, da spolnujejo svoje dolžnost, ako vzlic vedno ponavljajočim se dogodkom v Trstu in v Primorju še nadalje ostajajo ločeni, mesto da bi se združili v en klub? Odgovor naj si gospodje dajo sami!“ „Ed.“

Zahvala. — Gospod Alojzij Strekelj, poverjenik šlokerični v Zadru v Dalmaciji, mi je povodom smrti njegove sestre Kristine, poročene Kovacic, izročil 30 K (trideset kron), da vpisem tukajšnjo solo kot dosmrtnega uda v društvo sv. Mohora ter da bode solska mladina dobivala in čitala vsako leto knjige tega čičnega našega društva. Blagodušnemu gospodu darovalcu izrekam tem potom v svojem imenu, kakor tudi v imenu solskega vodstva, učiteljstva in solske mladine najsrčnejšo zahvalo! — Solsko vodstvo v Komnu, dne 20. februarja 1901. Voditelj: Anton Leban.

Listnica. — G. I. D. S v Sv. Omenjena stvar je pojašnjena že v listu, v katerem je bil g. naduč. napaden. Hvala za dopis. Prosim o priliki kaj drugega!

Razgled po svetu.

Predsednik poslanske grof Vetter je glede sprejemanja nemenskih interpelacij končno storil svoj sklep. Odločil se je, da bode nemenske interpelacije sprejemal in jih vtaknil med priloge, čitale in protokolirale pa se bodo samo v nemškem jeziku. Dvomi se vsestransko, da bi slovenski poslanci hoteli odobriti tako nasilstvo. Vetter sam dvomi o tem in je že izjavil, da odstopi, ako bi vsled te njegove odredbe v parlamentu nastala obstrukcija.

Državni zbor. 20. t. m. — Predsednik Vetter je omejil debate v zadnji seji radi pravice predsednikove do cenzuriranja interpelacij. Izjavil je, da bo to, po poslovniku

izrecno pripoznano mu pravico izvrševal na najliberalnejši način.

Vsako interpelacijo, kateri oporeka, bo prijavljal zbornici v tajni seji, na kar bo odločala zbornica sama, da-li naj se interpelacija dobesedno prečita v javni seji. — Posl. dr. Ellenbogen je polemiziral proti tej izjavi in je rekel, da se tu z nogami gazi najvažnejše pravo parlamenta. Predlagal je, naj se otvori debata o predsedniškovi izjavi, ali ta predlog je bil odklonjen s 178 glasovi proti 98.

Po glasovanju so bili hrupni prizori mej Vsemenci in češkimi socijalisti. Poslanec Kiofač je govoril češki. (Velik hrup mej Vsemenci.) Kiofač, stoji pred ministersko klopjo, je vrgl sveženj papirja v zrak, na njegovi strani je stal poslanec Vassilko. Kiofač in tovariši so silili proti Vassilku in le s trudom je bil preprečen spopad. Bil je velikanski hrup, ki se je še le čez dolgo časa polegel.

Poslanec Wolf je izjavil, da Vsemenci so bili pripravljeni udeležiti se parlamentarne delovanja, ali veselje do dela ni možno, ker vlada gre Čehom preveč na roko. Predlagal je torej, naj se seja zaključi, kar pa je bilo odklonjeno. (Velikanski hrup.) Mladostek Pladek se je obrnil proti izjavi predsednikov, da hoče na vprašanje poslanca Brzorada glede nemenskih interpelacij odgovoriti še-le ob zaključku seje.

Zahteval je, naj se otvori debata in naj se o tem glasuje po imenih; na to je izjavil predsednik, da hoče takoj odgovoriti na vprašanje Brzoradovo. Grof Vetter je izjavil, da bo nemenske interpelacije vsprejemal, postopal z njimi po poslovniku, jih dajal prevajati na nemški jezik, dajal čitati v seji in jih bo nemški prilagal zapisniku.

Na željo interpellantov pa je pripravljen tudi prvotni tekst priključati zapisniku. Ta odredba je samo provizorične naravi, dokler ne pride do konečne definitivne uravnave od strani strank.

Ta izjava je izzvala demonstrativno pohvalo, od strani Čehov pa viharne proteste. Več čeških poslancev je udrla proti predsedniški tribini in so metali listke papirja. Mej velikanskim hrupom je predsednik zaključil sejo.

Dr. Zidek, drugi podpredsednik državne zbornice, je v večerajnji seji seji mladostekskoga kluba izjavil, da odstopi kot podpredsednik glede na določbo predsednika Vetterja v vprašanju nemenskih interpelacij.

Češki klub pa se je izjavil, da ne sprejme odpovedi, ker je neobhodno potrebno, da osta e Zidek v predsedstvu ter da čuva interese Čehov.

Odstop Körberjev? — V dunajskih političnih krogih se govori, da odstopi Körberjevo ministerstvo že pred Veliko nočjo ali pa med velikonočnimi prazniki in sicer vsled tega, ker ni prav nikakega upanja, da bi to ministerstvo zamoglo doseči kak uspeh. Koliko je na teh govorilcah resnice, se seveda ne da še presoditi.

Štajerski državni poslanci Robič je z ozirom nato, ker se mu je očitalo, da je on pregovoril poslanca dr. Ploja za vstop v „Hrvaško-slovenski“ klub, objavil v Vaterland-u nastopno pismo: „Jaz si nisem privsval ni politične vzgoje gospoda dvornega svetnika Ploja, niti nisem skušal kakorkoli vplivati na njegov sklep. Dejstvo pa je, da sem g. dr. Šustersiču odkrito razložil vzroke, ki govore za združenje vseh hrvaških in slovenskih poslancev v ednem klubu, ki govore, da je v korist slovenskega naroda tako združenje celo neizogibna potreba — žal, da nisem imel uspeha. Svojemu konservativnemu krščanskemu mišljenju ostanem zvest tudi v bodoče v kljub vsem napadom, ki se upirajo na mojo osebo. Jaz sem tudi danes še trdnega prepričanja, da je očitvena nezmislivost, ako se v razcepljenju slovenskih poslancev v parlamentu in v razcepljenju slovenskega prebivalstva na Štajerskem hoče iskati kakšna korist slovenskega naroda.“

Kongres slovanskih časnikarjev bode, kakor smo že naznanili, letos v staroslavnem Dubrovniku v Dalmaciji. Udeležniki se odpeljejo z Reke dne 5. aprila ob pol 11. uri dopoldne s parobrodom „Ogrsko-hrvaškega parobrodnega društva“. Prihod v Dubrovnik dne 6. aprila ob pol 9. uri dopoldne. Odhod iz Dubrovnika dne 10. aprila ob 8. uri zvečer, prihod na Reko dne 11. aprila ob pol 5. uri popoldne. Udeležba je dovoljena ne samo aktivnim časnikarjem, nego tudi drugim osebam, ki delujejo politično ali literarno, tem pa le kot gostom.

Časnikl. — Po nedavno objavljeni statistiki časopisja izhaja v Ameriki 26.630, v Nemčiji 7796, v Franciji 7115, v Britaniji 4400, v Avstriji 2501, v Italiji 2178, na Ogrskem 1003, v Španiji 850, Nizozemskem 760, v Japanu 716, v Švici 690 v Angleški Indiji 650, v Belgiji 468, na Ruskem 450, v Norvegiji 390 v Švediji 350, v Braziliji 330, na Danskem 300, na Rumunskem 129, na Srbskem 78, na Grškem 53, na Turskem 45, v Nizozemski Indiji 30 časnikov. Skupaj izhaja po vsem svetu 51.942 časnikov.

Ljudsko štetje na Kranjskem izkazuje, da je bilo dne 31. decembra l. l. 87.284 hiš in 505.664 prebivalcev. Prebivalstvo se je od l. 1890 pomnožilo samo za 6706 dus. To je uprav malenkostno. Morda je ni kronovine, kjer bi se bilo prebivalstvo tako malo pomnožilo. Vzrok temu je lahko najti. Obupne gospodarske razmere so krive,

da beži ljudstvo uprav trumoma v Ameriko. Glede posamičnih sodnih okrajev izkazuje ljudsko štetje za ljubljansko okoli 44.654 prebivalcev, za vrhniški okraj 15.128, za kočevski 19.396, za velikolaški 9550 in za ribniški 13.204 prebivalcev.

Nezgod v železniški službi je bilo 1899. leta 11.495, t. j. 1879 več kakor leta 1898. Zavarovanih je bilo 273.856 železničarjev. 11.500 žrtv kapitala samo v eni stroki in v eni državi — to je pač menda dosti tudi za dober želedec.

Na Danskem je velika brezposelnost. Po izkazih ondotnih delavskih organizacij je nad 16 odstotkov udov brez posla, v stavbni obrti na jih je 16 odstotkov. Za to se varuje delavce pred potovanjem na Dansko.

Kralj Edvard o južno-afriški vojni. — Angleški parlam. je te dni z vso slovesnostjo otvoril novi kralj Edvard z daljšim pre-tolnim govorom. Govoril je seveda najprej o domačih razmerah in vladnih načrtih, potem pa prešel na zunanjo politiko. Zanimiva je najbolj njegova izjava glede vojne v južni Afriki. — Vojna v južni Afriki, pravi kralj, še ni končana; toda glavno mesto sovravnikovo in glavne prometne zveze so v moji oblasti (P). Ukrenilo se je vse potrebno, da bodo moje čete, kakor z gotovostjo upam, vspešno nastopiti proti sovražnikovim silam, ki jim stoje še nasproti. Obzalujem zelo izgubo ljudi in denarne žrtve, ki jih zahteva „mala vojna“, ki jo nadaljujejo Buri v pokrajinah bivših republik. V njih lastnem interesu je želiti, da se čim prej udajo, ker mi je, dokler se to ne zgodi, popolno nemogoče uvesti v onih kolonijah naprave, ki naj bi zagotovile vsem belokožnikom jednake pravice, domačemu prebivalstvu pa varstvo in pravičnost!

Nemiri na Španskem. — Glasom „Imparciala“ je izjavil eden ministrov, da ministerski svet odpravi obsedno stanje v Madridu in uveljavi zopet ustavne garancije, Ministerski predsednik Azcarraga poda v petek kraljici regentini ostavko in poskuša pregovoriti jo, da bi uplivala na zbornico za sprejetje proračuna, ker bi s tem pripravila ugodna tla za bodočo Silvelovo ministerstvo. Glasom „Imparciala“ je že pred nekoliko dnevi nastala ministerska kriza, ki se pa še ni oficijelno naznanila. Azcarraga baje ne sprejme več predsedništva. Novi kabinet sestavi Silvela ali pa Sagasta. — Tukaj vlada mir. Po deželi, zlasti v Sevilli in Valenciji, trajajo še dalje varnostne naredbe.

Vojna v Južni Afriki. — Ako bi človek mogel verjeti poročilom angleških listov, potem bi se moral za Deweta resno bati. Kapstadtski dopisnik list „Daily Mail“ je 17. t. m. brzojavil: Iz neuradnega vira sem izvedel, da je Dewet obkrožen. Vsak čas se pričakuje poročila najvišje važnosti. Z raznih strani kolonije se brzojavlja, da se skušajo oddelki Burav po vsej sili pridružiti Dewetu, a Angleži jim to onemogočajo. Reuterjev biro pa je sporočil iz De Aarja: Dewet in Steijn sta večerj (16. ali 15. t. m.) dopoldne z 2—3 tisoč možmi in dvema (P) topoma prekorčila železnico severno Hontkraala. Granate Angležev so razgnale Bure, ki svojih topov niso mogli rabiti. Neki oklopni vlak je streljal nanje z mornarskimi topovi. Angležem se je posrečilo vzeti Burom vse vozove z živili in okoli 100 tisoč patron. Drug vir poroča tudi, da so jim vseli top in 10 konj. Buri so imeli baje 65 mrtvih. Deweta preganja sedaj tudi brigada Bruce Hamiltona. Dewetove čete so razdeljene na več samostojnih oddelkov, ki operirajo neodvisno drug od drugega. General Knox in polkovnik Plumer sta vedno engazirana z Buri. Vsekakor ima Dewet celo jato sovražnikov za petami. Da pa bi bil zašel v toliko stisko, kakor poročajo Angleži, ni verjetno, in je bržčas vse skupaj le vladni manevar, ki je radi parlamentovega zasedanja prav sedaj zelo potreben.

Vstaja na Kitajskem. — „Köln. Zeitung“ poroča iz Pekinga 16. t. m.: Radi negotovosti in zavlačevanja mirovni pogajanj je naprosil grof Waldersee vse poveljnike zaveznih čet, da za konec februarja pripravijo nove ekspedicije v večji meri, da bo na ta način mogoče vso pokrajino Pe-či-li očistiti od kitajskih vojakov. Isti list poroča iz Pekinga večerj: Nemški komisariat je zaukazal pripraviti tekom 18 dni 1000 transportnih vozov za pomladno ekspedicijo. Vse te naredbe so izdane, da provzročijo Kitajcem potreben strah v svrhu hitrega sklepanja mirovni pogajanj.

Raznotero. — Delegacije bodo sklicane meseca aprila. — „Prager Tagblatt“ poroča, da bo sklican deladni zbor češki na dan 14. aprila. — V Piberku na Koroskem je pogorela Herbstova lekarna. Nevarnost, da se razširi ogenj, je preprečil debel sneg. — Vezuv je začel bljuvati zopet dne 17. t. m. — Kakor so poročali italijanski listi, je bilo te dni tudi v Rimu mnogo snega tako, da na primer tramvaji niso mogli voziti.

Narodno gospodarstvo.

Sladkorna industrija in trgovina. — Dosedaj je izvažala Evropa mnogo repnega sladkorja v Ameriko. Toda sedaj se ji je treba pripraviti na to, da bo novi svet jč Evrope tudi v tem pogledu neodvisen, kar

se zgodi v nedeljski dobi. Iskati bo potreba novih trgov. Na zvišanje domačega konsuma se ne more zanašati, ker je ta poskočil v minulnem letu razmeroma le malo, v Avstriji pa zaradi novih davkov celo padel. Iskati bo potreba novih trgov na daljnem vzhodu, kajti tudi v Egiptu je začela vselitati domača sladkorna industrija. Indija in Japonska sta kupovali lani skozi celo leto. V Indiji so se ponesrečili vsi poskusi, ustanoviti domačo industrijo, Japonska pa se jako trudi, povzdigniti sladkorno industrijo doma. Tako gine evropskemu sladkornemu izvozu, arg za trgov in kmalu bomo morali krmili s svojim sladkorjem živino, kar sicer Angleži že delajo.

Poraba čaja in kave. — Po računu trgovske zbornice porabi Anglija več čaja nego ves ostali svet skupaj. Niti na Ruskem, niti v Združenih državah ne pride na osebo toliko, kolikor na jednega Angleža, namreč po 6 liber. V Rusiji in Združenih državah pride povprečno na osebo samo ena libra, v Franciji $\frac{1}{2}$, v Nemčiji malo več nego 0.1 libre. V letu 1899. je bilo uvedeno v Anglijo 289 milijonov liber čaja, od katere svote pride na izvoz s Kitajskega in Japonskega 40 milijonov, iz Indije in Cejlona pa ostalih 249 milijonov. Nasprotno pa je razmerje pri kavi. Te izpije Angleži jako malo, namreč le 0.7 libre za osebo, med tem ko se izpije v Kanadi po eno, v Avstro-Ogrski po 2 libri, v Franciji več nego 4, v Nemčiji 6, a v Združenih državah po 11 liber za osebo.

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici št. 4

in v Gorici

in v Gorici

priloga se
za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Riccardo Brass

Gorica

zaloga vin in špirita na debelo.

Ulica Vetturini št. 11.

Domača, istrska in dalmatinska vina ter žganja prve vrste po nizkih cenah.

Redka prilika!

15 kom.

za samih
fl. 2-75

15 kom.

za samih
fl. 2-75

- 1 žepna ura Anker-Remontoir točno regulirana in s tri-letnim jamstvom.
- 1 krasno pozlačena verižica.
- 1 par gumbov z brilanti Similis.
- 1 eleganten prstan za gospe ali dame z drag. kamnom.
- 1 krasna kravatna igla iz double-zlata.
- 2 zapestni gumbi iz double-zlata.
- 3 naprsni gumbi
- 1 patentni naprsni gumb iz double-zlata.
- 1 verižico „Colis“ s srcem.
- 1 elui za uro Anker.

Teh 15 krasnih komadov skupno z Anker-uro razposilja colnine prosto proti povzetju trdka

S. Scheuer, Krakovo,
Gertruda 21.

Kar ne uga se sprejme nazaj. — Ilustrovani ceniki gratis in franko.

Dobre ure in po ceni!

s 3-letnim pisanim jamstvom razposilja na zasebnike

Hanns Konrad,

tovarna ur ter izvoz zlatolase Most (Češko).

Dobra ura Rem. iz niklja fl. 3-75; srebrna ura Rem. fl. 5-80; srebrna verižica fl. 1-20; budilnik iz niklja fl. 1-95.

Tvrda je odlikovana s c. kr. orlom; ima zlate in srebrne svetilje in razstavlja ter tisoče priznanih pisem. — Ilustrovan cenik zastoji!

Veliko zalogo

šivalnih strojev, dvokoles in slamoreznic raznih sistemov prve angleške tovarne „Helical“

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Municipio št. 1

mehanična delavnica v Nunki ulici št. 16

kjer je bila prej prodajalnica.

V zalogi imamo nad 100 šivalnih strojev vsake vrste na razpolago, kakor za šivilje, krojače, čevljarje in sedlarje, tudi za umetno vezenje (Stickerer).

Cene so v gotovini od 80 gld. naprej. Z nami je vsaka konkurenca nemogoča!

Se toplo priporočamo z odličnim spoštovanjem udani

SAUNIG & DEKLEVA.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropincevec, fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici št. 1

v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruga«

Važno za vsakega!

Razprodaja!
Za neverjetno nizko ceno, za samo gld. 2-95 se vdobi krasno garnituro, imajočo naslednjih štirinajst dragoceni krasnih predmetov:

Važno za vsakega!

- 1 žepna ura iz niklja Anker-Rem. (na željo posrebrnjena) s krasno vdelanim okrovom, natanjko regulirana s 3-letnim jamstvom ter elui.
- 1 eleg. oklopna verižica iz niklja ali goldina s privezki vred. Parizni sistem.
- 1 kravatna igla iz goldina z vdelanimi briljanti.
- 1 par pozlačenih zapestnih gumbov. Znamka „Garantie“.
- 1 garnitura gumbov iz goldina za predsrajnike in ovratnike; 5 komadov.
- 1 par uhanov iz pristnega srebra, uradno zaznamovana.
- 1 prstan iz goldina z eleg. kamnom.
- 1 pomaniševalno žepno zrcalo v elui.

Teh štirinajst krasnih in dragih predmetov z uro Anker-Rem. razposilja za samo gld. 2-95, proti povzetju ali naprej poslanim zneskom trdka

Bratje Hurviz,

Eksportna hiša, Krakau, Stradom 17 (Avstr.)

Kar ne uga se tekem 8 dni sprejme nazaj ter denar vrne, da se kupovalec nima bati nikake nevarnosti.

Bogate ilustrovane kataloge vseh dragocenosti zastoji in franko.

Sprejemajo se preprodajalci in agentje.

„Krojaška zadruga“

vpisana zadruga z omejeno zavezo v Gorici.

Gospodsk. ulica št. 7.

Velika zaloga manufakturnega blaga.

Priporoča cenj. odjemalcem svoje v obširni izbiri dospelo novo sveže blago za jesensko in zimsko dobo, za ženske in moške; vsakovrstna sukna, kot: Loden, Cheviot, Kammgarn i. dr.

Krasna izbira volnenin, forštajnov (porhet), »Lawn Tennis« i. dr. za ženske obleke.

Priporoča izborna perilo, bombažasto in cvrtnasto, katero prejema iz prvih sležkih tovarn; med temi ima tudi preproge, namizne prte, zavese, žepne rute, bombažaste in cvrtnaste, blago za blazine, plahte, kovtve, žamet in pliš v vseh barvah; prtenino, ogrinalke itd. Lepo perilo za moške in sicer: srajce, ovratnike, zapestnice, prsnike, ovratnice, nogovice, Jäger-srajce, za hribolazce itd. itd.

Vse po najnižjih in zadnjih cenah brez pogajanja.

Na željo se pošlje tudi vzorce, poštnine proste.

Dunajski zobni atelje

v Gorici, Raštelj št. 21, II. nadstropje.

Vlagajo se naravnim potom, pri jedi popolnoma rabljivi umetni zobovi, brez nikakih bolečin ter brez odstraenja zobnih korenin.

Zobovje na zračni tlak (Specijaliteta).

Popravljanje in prenavljanje obrabljene zobovja.

Naročila izgotavlja dobro, hitro in v ceno.

Govorne ure:

od 9. ure dopoldne do 5. popoldne.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanin, proje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjlce. — Rožni venci. — Mašne knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Karol Draščik

pekovski mojster in slad

v Gorici na Kornu št. 1

Priporoča vsakovrstno pecivo, k birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občins mnogobrojna naročila ter obljublja postrežbo po jako zmernih cenah.

KAVA

DRUŽBE

SV. CIRILA IN METODA V LJUBLJ.

Ivarina je najboljša cikorija.

ZALOGA

PRI

IV. JEBAČINI

V LJUBLJANI.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si usiljevati drugih izdelkov cikorij, zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej kavi, to je cikorija ali: „Kava družbe Cirila in Metoda v Ljubljani.“

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri: IVANU JEBAČINU v Ljub

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

sklepa

zavarovanja na smrt in na doživetje, doto otrokom, pokojnine in različna zavarovanja.

25-letni mož zagotovi proti četrtletni zavarovalnini K 6-42 zaostalim svojim K 1000.—, plačilno takoj po njegovi smrti ali pri doživetju 60. leta. Po polletnem plačovanju zmanjšuje se zavarovalnina za dividendo.

Najugodnejši pogoji. — Ves dobiček pripada članom.

V poslednjih letih je bilo izplačano 10 odstotkov zavarovalnine.

Izplačana dividenda	K 716.541-28
Reserve in fondi	K 20.579.484-88
Dosedanja izplačila	K 62.922.942-88

Pojasnila in tarife radovoljno pošilja

generalno ravnateljstvo banke „SLAVIJE“ v Pragi

na Havličkovem trgu,

kakor tudi nje generalni zastop v Ljubljani.

Za bolne na želodcu!

Vsakemu, kateri si je pokvaril želodec, bodisi da se je prehladil ali prenapolnil želodec, jedel slabo pripravljena, neprebavljiva, pregorka ali premrzla jedila, ali sploh neredno živel, tako da trpi na gorečici, želodčnem krču, tiščanju želodca, težkom prebavljanju ali zastitjenju, bodi priporočeno dobro in izvrstno domače zdravilo, katero je že mnogo let v rabi. To zdravilo je

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Ullrich-ovo zeliščno vino je pripravljeno iz pristnega vina in izvrstnih zdravilnih zelišč, krepki in oživljiva želodec, ozdravi vse želodčne bolezni in pospešuje obnovenje sveže krvi. Ako se rabi zeliščno vino pravčasno, se vse želodčne bolezni skoraj takoj ozdravijo. Ne sme se toraj obotavljati in se mora že pri glavobolu, riganju, daravici (zgaga), napenjanju, bljuvanju takoj rabiti. Večkrat izginejo vse te bolezni, ako človek parkrat pije omenjeno zeliščno vino.

Ako se človeku zapeka in ne more na potrebo, čuti nekako tesnobo, klanje (m-dron), srčno utripanje, brezsenost, kakor tudi zadržanje krvi v jetrih, vranici in vratnici (hemoroidi). Zeliščno vino ozdravi vse to hitro, odpravi neuprebavljivost in odstrani iz želodca in črev vse nepotrebne in nerabljive snovi.

Medlost, bledost, pomanjkanje krvi in oslabelost so navadno posledice slabe krvi in bolnih jeter. Ako se nima apetita oslabi, a glavobol in noči prebite brez spanja uplivajo tako nanj, da začne hirati. Zeliščno vino pomaga zopet, okrepi životno moč. Zeliščno vino pospešuje apetit, prebavo in celotno, pospeši delovanje krvi, pomiri razdražene živce in obudi veselje do življenja. Vse to dokazujejo mnoge zahvale in priznanja. Zeliščno vino se dobi v steklenicah po gld. 1-50 in 2- — v lekarnah v Gorici, Kormnu, Ajelu, Čapljunju, Gradežu, Romansu, Firmiču, Gradšču ob Soči, Ronkah, Ogleju, Trzinu, Kanalu, Vidnu, Palmanovu, Tolminu, Idriji, Ajdovščini, Sežani, Vipavi, Portogruaru, Trstu itd. kakor tudi po vseh lekarnah avstro-ogrske monarhije in bližnjih deželah. Lekarna G. Cristoforetti v Gorici pošilja tri in več steklenic zeliščnega vina po originalnih cenah po vsi Avstriji.

Opominja se na različne ponaredbe!

Zahteva naj se izrečno

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Moje zeliščno vino ni nikak skrivnost, ono obstoji iz: Malaga vina 450,0, vin-kega špirita 100,0, glicerine 100,0, rudečega vina 240,0, soka jerebikovih jagod 150,0, črešnjavega soka mane 30,0, kopreca, janeža, helenine korenike, ameriške korenike, korenike svišča in kolmeža 10,0. Vse te dele naj se zmeša!